

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LXXXII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

Iac. 1. v. 7. 8. Qui dubitat, non cogitet quod à Deo Domino sit accepturus quid & c.

F I N I S.

THEMA LXXXII.

2. Timoth. 2. v. 19.

Solidum fundamentum Dei stat habens signaculum hoc. Nouit Dominus, qui sint sui.

D I S P O S I T I O.

Christus Luc. 18. dicit: An puras quod filius hominis, cum venerit (tempore nouissimi diei) reperiturus sit fidem in T E R R A. Hoc autem vult cum non possit fieri, quin veniant scandala: & insuper multi falsi Prophetae victimis temporibus surrecturi sint, qui multos in errorem inducuntur sunt, anne etiam restabit pars, quæ fidem sit retentura puram ac illibatam? inuenit tamen quod superfuturi sint, sed paucissimi.

De iisdem nouissimis temporib. vaticinatus etiam erat Paulus quod ventura sint tempora difficilima, & quidem circa veritatem aberrantes multorum fidem subuerturi sint: attamen Deum non concessurum, vt electi in errorem finaliter abduci possint, solatur.

Instruit igitur Paulus Timotheum & Ecclesiam, quid solati tum temporis habere debeant.

Textus Explicatio.

Mi Timothee, si videbis multorum Pseudoapostolorum sermonem serpere & depascere instar gangrenæ, ita vt multi defecturi sint à fide, tu non dimoueberis à veritate & tui auditores, ac si maxima pars vobis esset sequenda, & cum illis descendum. Nam veritatis fundamentum longe S T I B I vs est, quam vt possit deiici aut conuelli ab istis seductoribus.

Ratio: Fideles à Christo habent sigillum, quo discerni possint à defectoribus fidei.

T t 5

Simili

Simili vitur à sigillo externo, quo possumus notare ea, quæ nostra sunt, quo dignosci facillime possint ab aliis extraneis.

Ex hoc sigillo impresso suis, Dominus NOVIT QUI SINT SVI. Hocse qui characterem indelebilem habent & sigillo à DOMINO sunt notati, nemo poterit eripere Domino è manibus, Das Sigel ist gar zu tief in das Herz der Gläubigen gegraben/ hat so tiefen Grund/ daß ihu niemand wird anßgraben können.

LOCVS.

Discimus nunquam cessaturam Ecclesiam, quin Deus habiturus sit suos. Ecclesia namque habet tam solidum fundamentum, ut potè inferorum non sint prævalitura, Matt. 16. Non autem grex iste pusillus semper sic visibilis erit & manifestus, ut nos in individuo possumus dicere: Hic vel iste membrum veræ Ecclesiæ est, cum bonis mali sunt admixti, sicut zizania tritico, Matt. 13. v. 30. Domino autem Deo nostro maxime noti sunt, qui sunt SVI, licet nos lateat.

Reliqui mihi inquit oraculum (1. Reg. 19) 7000. qui non curarunt genua coram Baal. Nouit hic Dominus, qui sunt SVI, licet Elias non videat, nec nouerit, quinam ILLI. Sub Assa Rege, Azarias filius Obed sic vaticinatur (2. Paral. 15. v. 2.) Transibunt multi dies in Israel, absque Deo vero, absque sacerdote, absque doctore, & quoque absque lege. Nemo tamen dicere potest Israëliticam Ecclesiam tuorum temporis expirasse seu cessasse, quia visibilis & manifesta non fuit Azariæ. Nam solidum Dei fundamentum stat, habens signaculum hoc: NO VIT DOMINVS, QUI SINT SVI.

Princeps pastorum nouit oues suas & diligit, Joan. 10. Sponsus sponsam suam nouit, quam sibi in fide, iudicio & iustitia desponsauit, Hof. 2. v. 19. & 20. Quæ quia digitis monstrari nequeant, sunt occultus homo cordis. Itaque in Epithalamio Christi & Ecclesiæ Dauid canit, omnè gloriam

riam filiæ regis ab initio esse. Ps. 45. v. 14. Si oculis corporeis tantum & semper esset aspeçtabilis Ecclesia vera, tum etiam extrinsecus esset ornatus Ecclesiæ. Longe ergo fallunt & falluntur Papistæ, qui asserunt Ecclesiam eiusque vera membra visibilia semper & manifesta esse. Illi corrigunt Paulum, qui dicit: Dominus nouit qui sint sui, quia & ipsi uolunt hoc scire: sed falso, quia allegant Ecclesiam septicolli Babylonii. Corrigunt articulum symboli Apostolici; Credo Ecclesiam sanctam catholicam, ut ex ipsorum sententia non dicendum esset, credo, sed uideo, cum tamen fides earum rerum sit, quæ non uidentur, Heb. 11.

Attendat quid Paulus de Ecclesia uera eiusque membris dicat. Rom. 2. v. 28. 29 Non is qui in manifesto Iudæus sit, Iudæus est: nec quæ in manifesto sit circumcisio carnis, circumcisio est: sed qui in occulto Iudæus fuerit, is Iudæus est: & circumcisio cordis, circumcisio est; quæ spiritu constat, non litera: cuius laus non ex hominibus est, sed ex Deo. Sic non is Christianus est, qui nudo titulo insignitur, sed qui sigillum Dei habet spirituale & qui fundamento innititur seu petræ.

Responderi etiam posset ex hoc loco Pauli, ad quæstionem num certus electorum numerus sit? Resp. certum quidem esse numerum electorum, sed minime fatalem. Fatalis non est, quia non ad certas quasdam absolute consideratas personas restringitur, sed ad eos, qui habent sigillum Dei. Certus autem est, & Deo infallibiliter notus electorum numerus, quia Deo omnia sunt præsentia, ideoque optime nouit, qui & quot in Christum credant, & perseueraturi sint ad finem usque. Et si plures crederent, hoc ipsum quoque Nosset, sciret & uideret. Nec tamen hæc est nuda scientia, sed coniuncta cum decreto & sigillo, quo statuit, quod ipsemet fidem in illis, qui audiunt & discunt, operari uelit. Hos enim (Joh. 6. v. 27.) Pater consignauit Deus, id est, tales habent testimonium, literas & sigillum à patre. Cuius uoluntas est, ut omnis qui uiderit filium & credit in eum non pereat, sed habeat uitam æternam, ibi.

ibidem v. 40. Hanc nobis largiatur Deus vnus & trinus
benedictus in secula, Amen.

F I N I S.

T H E M A LXXXII.

2. Tim. 4. v. 18.

*Liberavit me Dominus ab omni opere malo (German.
Übel) & saluum faciet in regnum suum. Cui gloria in se-
cula seculorum, Amen.*

D I S P O S I T I O N E M huius Thematis vide supra etiam in
I. parte Promptuarii Classe V. pag. 408.

D I S P O S I T I O alia.

Regius Propheta David, in persona Dei, cuius spiritu
plenus erat, inquit: Inuoca me in die tribulationis & ego
etipiam te, & honorificabis me Psalm. 10. v. 15. Quibus
verbis tria inclusa esse videntur summa breuitate. Quod
Deus sit inuocandus in omnibus necessitatibus: Demde
etiam quod exaudire velit nos: ac tandem quod à nobis
requirat, vbi liberati fuerimus, gratiarum actionem.

Cum autem & Paulus eum, cum hæc scriberet, in ma-
ximis periculis constitutus fuerit, orauit ad Deum & ex-
auditus fuit. Non igitur obliuisci voluit gratiarum a-
ctionis.

Optimo igitur iure hæc verba videntur secunda in 3.
membra. Quorum 1. sit Inuocatio. 2. Liberatio. 3. Gratia-
rum actio.

I. Pars.

Paulum fuisse constitutum in maximis aduersitatibus
rum, cum hæc scriberet, inde patet, quod scit se breui à
Tyranno Nerone occisum iri, interim vero Alexander
aratus multa mala ipsi ostendebat, blasphemabat syn-
ceram doctrinam resistendo verbis Pauli, ita vt Paulus de
eius trespiscencia plene desperarit.

Zelus

Zelus igitur
fiduciam
sepe corpo-
no & extor-
opere fiduc-
berationum
hæc se liber-
ploratio non
formam ora-
ham sepe o-
fit in colime-
secutionibus
tulo mortis
tutione de-
pne succu-
non miti p-
da mea fun-
sanguinis
horam.

Dicamus
mis pericul-
emus Deu-
Nec diffi-
lis, nos etia
pericula pa-
tati, non co-
mis ipem fi-
Et. v. 2. Cle-
em. Tu pri-
omnia pecc-
Remouit
tibi ab ita
Pl. 7. v. 2.
to antiquis